

HRDOŠ 3 / 007

Tvár, život a spásne služby diecézy (zápisnica farskej synodálnej bunky vo Švošove)

V našej farnosti pracuje synodálna bunka v tomo zložení:

Moderátorka: PaedDr. Daniela Faltinová

Zapisovateľ: Marián Kúttník

Členovia: Ing. Lubomír Sidor, Ing. Beata Sidorová, Miloslava Stašová, Terézia Švihoriková, Ing. František Rošteck, Anna Roštecková, Pavol Rošteck, Anna Roštecková, Zdenka Kúttniková, Marián Kúttník.

V poslednom čísle Hrdoš sa sme zverejnili podklady na diskusiu k prvej téme, aj otázky, na ktoré synodálne bunky farností v diecéze odpovedali. Dnes zverejňujeme odpovede našej SBF ako boliv zápisnici odoslané na sekretariát synody. Správne porozumieme odpovediam, ak si pozriete otázky definované v poslednom čísle.

Odpovede na otázky:

1. Veriaci vo farnosti tvoria väčšinu v obci (ideálne zloženie počet veriacich do 1000), ktorí sa hlásia k Cirkvi.

2. Štatistika: 98 % veriacich hlásiacich sa ku katolíkom, návštevnosť bohoslužieb vo veľké sviatky 80 %, v nedeľu viac ako 50%, bežne v roku 30 % veriacich. Prevažuje viac praktizujúcich kresťanov. Farnosť tvorí živé jadro, ktoré sa rozvíja vznikom samostatnej farnosti (výstavba kostola) a vznikom cirkevnej základnej školy s materskou školou. Pri zapájaní sa do cirkevného života prevažuje skupina mladých a stredná generácia.

3. Vznik farnosti, vznik a zveľaďovanie CZŠ s MŠ, spevokoly, posilnenie úradu pánom kaplánom, zveľaďovanie interiéru kostola, formovanie detí v CZŠ s MŠ.

4. Závisí to od nás všetkých kňaza, spôsobu života, aktivít praktizujúcich kresťanov. Prekážky: strach z prezentovania názorov a následné odmietnutia zo strany kňaza, rešpekt, lenivosť, pohodlie, predsudky, zlá komunikácia.

5. Vytvárajú formálne spoločnosti - rodín, mladých, detí. Zúčastníť sa školení animátorov, aby sa mohli ďalej odovzdávať skúsenosti a vedenie detí, učiť sa modliť vlastnými slovami detské sv. omše, adorácie.

6. Veriaci sa nehlásia k Cirkvi pretože im vyhovuje ľahšia cesta bez pravidiel, zlý príklad nás kresťanov „ nekresťanom “. Vo všeobecnosti médiami prezentovaný nesprávny a pomýlený názor na Cirkev. Vnímanie viery ako folklóru - výchova od rodičov.

7. Osobný príklad, oslovenie a pozvanie.

8. Svätý otec je autorita na celom svete (z Božej milosti som tým, čím som). Všetkých veriacich stretnutie zo Svätým otcom veľmi zasiahlo.

9. Nevedia sa prihlásiť, nakoľko nemajú dostatočné poznatky.

10. Veriaci reagujú k pápežským postojom veľmi málo, lebo sa o tieto posolstvá osobne nezaujímajú, sú pod tlakom spoločnosti a médií, preto v otázkach viery nemajú ucelený názor a nevedia ich obhájiť.

11. Chýba jednota, farnosť cíti nejednotu v svetských názoroch medzi predstaviteľmi Cirkvi.

12. Pán farár predstavuje vo farnosti autoritu, preto niektorí ťažko hľadajú

prístup k nemu, spolupráca je obmedzená. Pre skvalitnenie spolupráce navrhujeme otvorenosť a čas pre všetkých. Správca farností je vyťažovaný pracovnými povinnosťami na KU a nemôže sa venovať naplno farnosti.

13. Veriaci vo farnosti poznajú kňaza aj biskupa a ich pastoračnú starostlivosť, myslíme, že kňaz a biskup pozná aktuálne problémy farnosti, dá sa povedať, že tento vzťah otca biskupa a veriacich je živý. Očakávame od nich podporu cirkevných ustanovizní (cirkevná škola), formačných podujatí.

17. Účast laikov na živote vo farnosti je aktívna. (čítanie pri liturgiách, spevokol pre mládež a dospelých). Na oživenie navrhujeme duchovnú obnovu, evanjelizáciu.

19. Farnosť sa prejavuje ako rodina. Spôsoby na prehlbenie pút farského spoločenstva: Byť pozorný a vnímavý potreby veriacich.

20. Nevnímame veľké bolesti alebo negatíva vo farnosti, ale na oživenie farskej rodiny navrhujeme: zvýšiť aktivitu pastoračných činností, v kompetencií pastoračnej rady ponúknuť možnosti formácie pre všetky vekové skupiny (deti, mládež, manželov, starších, miništrantov)

21. Kritériá na hodnotenie farnosti:

- počet pokrstených za určité obdobie z narodených detí
- počet duchovných povolaní
- počet manželských povolaní

22. Podľa zákona lásky hodnotíme farnosť ako spoločenstvo ľudí, ktorí si preukazujú úctu a vzájomne si pomáhajú.

23. Návrhy na zlepšenie:

- príkladný život podľa evanjelia
- začať zmenou od seba

24. V správaní veriacich prevláda láska a dobro. Prejavuje sa účasťou na údržbe a zveľaďovaní chrámu. V našej farnosti sa spoločné diela lásky uskutočnili vznikom farnosti, výstavbou kostola, podporou založenia cirkevnej školy.

25. Prejavuje sa spoločnými zbierkami na charitu, na zveľadenie chrámu, na misie, organizuje sa „Dobrá novina“ koleda s charitatívnym zámerom pomôcť chudobným deťom v Afrike.

29. Veriaci sa zapájajú.

30. Sme spokojný s hospodárskou radou. Pôsobenie pastoračnej rady si predstavujeme nasledovným spôsobom:

- organizovanie duchovných aktivít pre rôzne vekové skupiny (deti, mládež, rodičov)
- vytvoriť možnosti vzdelávania pre animátorov
- využívať a tvoriť podmienky pre šírenie evanjelizácie

31. Evanjelium najťažšie preniká ku teenagerom. Skupinu, ktorá je najviac mimo pastoračnú a evanjelizačnú záujem tvoria ľudia vo veku od 40 do 50, vzhľadom na následky socialistickej doby. S touto skupinou sa aj najťažšie pracuje.

Podľa zápisnice spracoval Peter Olekšák

Námety na diskusiu k druhému okruhu synodálnej rozpravy

POSVÄCOVANIE ŽIVOTA

1. Povolanie k svätosti života: Majú veriaci povedomie povolania k svätosti života? Aká predstava o svätosti prevláda vo vedomí veriacich vo vašej farnosti? Čo by mohlo prebudíť povolanie k svätosti?

2. Povolanie k láske: Stotožňujú veriaci svätosť života s uskutočňovaním kresťanskej lásky? „Podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učeníci, ak sa budete navzájom milovať.“ (Jn 13,35) Podľa čoho zvyknú ľudia hodnotiť kvalitu druhých? Prevládajú predsudky, alebo prevláda kritérium lásky? Ako sa uplatňuje prikázanie o láske k nepriateľom? Poznajú veriaci podstatu kresťanskej lásky?

3. Liturgia: Aké postavenie má slávenie liturgie v živote väčšiny veriacich vo farnosti- a aké vo vašom živote? Majú veriaci živé povedomie hodnoty všeobecného kráľovského kňazstva? Čo prevláda u účastníkov liturgie: pasivita, či aktívna účasť (spev, služba a pod.)? Aká je účasť na bohoslužbách Veľkonočného trojdňa, na rorátoch. Poznajú veriaci vašej farnosti prikázané sviatky? Ako je postarané o formáciu ministrantov a iných posluhujúcich na bohoslužbách? Vedú rodičia svoje deti k liturgickým službám? Aká je úroveň poznania liturgických úkonov a symbolov? Čo vám na bohoslužbách vadí a čo vám chýba? Čo navrhujete a chcete urobiť pre skvalitnenie slávania liturgie vo vašej farnosti? V akom stave sa nachádza kostol a liturgické zariadenie? (pozri 1. Diecézna synoda: A/body 2-4) Účasť na celej sv. omši neskoré príchody.

4. Eucharistia:

a. Svätá omša je srdcom farského spoločenstva a hlavným prameňom posväcovania veriacich; je to presvedčenie väčšiny veriacich vo farnosti? Aké je percentuálne vyjadrenie účasti na sv. omši v nedeľu a aká je účasť v pracovných dňoch? Jestvuje aj vo vašej farnosti zlovyk postávania veriacich počas sv. omše pred kostolom? Čo navrhujete pre jeho odstránenie? Vyhovuje veriacim čas (hodina) slávania sv. omše? Čo treba urobiť, aby účasť veriacich na sv. omši bola živá, aktívna a nábožnejšia?

b. Aká je účasť veriacich na sv. prijímaní? Prevláda v nedeľu počet prijímajúcich, alebo je väčšina tých, čo neprijímajú Eucharistiu? Ovlivňuje úcta k Božskému Srdcu a prvé piatky počet prijímajúcich? Spájajú veriaci väčšie udalosti života (pohreb, sobáš, krst detí, osobné a rodinné sviatky) s účasťou na sv. prijímaní? Prevláda vo vašej farnosti tradícia účasti na sv. prijímaní na veľké sviatky (Veľká noc, Vianoce, Odpust)? (pozri 1DS: A/5) Aké je generačné zloženie prijímajúcich (deti, mládež stredná generácia, starší) a ktorá skupina prevláda? Čo navrhujete pre zvýšenie počtu prijímajúcich vo vašej farnosti? Je slávnosť prvého sv. prijímania aj duchovnou udalosťou v rodinách, vo farnosti?

c. Konajú sa vo farnosti liturgické adorácie Najsv. Eucharistii a ako často? (pozri 1DS: B/1) Prichádzajú veriaci do kostola aj na súkromné adorácie, je to väčšinový alebo menšinový jav medzi veriacimi? Majú veriaci možnosť návštevy pri svätostánku aj mimo bohoslužieb, je prístup do kostola po celý deň, alebo býva zamknutý? (pozri 1DS: C/5,6) Čo by podľa vás pomohlo rozšíreniu a prehĺbeniu úcty k Najsv. Eucharistii? Nakoľko u vás pretrváva problém, ktorým sa zaoberala už 1DS v A/6?

5. Pokánie: Majú veriaci vašej farnosti možnosť prístupovať k sv. spovedi podľa potreby? Vyhovuje veriacim čas spovednej služby? Prejavuje sa u veriacich zvykovosť a povrchnosť v pristupovaní k sv. spovedi a v čom vidíte ozdravenie tohto javu? Badať v živote veriacich aj znaky čnosti kajúcnosti? Čo najviac očakávate zo strany spovedníka pri sv. spovedi? Ako sa premieta sv. spoveď vo farnosti do zmierenia medzi ľuďmi? Konajú sa vo vašej farnosti kajúce pobožnosti?

6. Ostatné sviatosti: Jestvuje vo farnosti primeraná príprava rodičov a krstných rodičov na krst? Kedy sa slávi krst vo vašej farnosti, je to spravidla vo sv. omši? Čo navrhujete urobiť pre zvýraznenie slávania krstu vo farnosti? Ako dlho trvá príprava na sviatosť birmovania a ako často sa vo vašej farnosti udeľuje? Čo by ste navrhli pre skvalitnenie prípravy birmovancov? Ako sa do prípravy na birmovanie zapájajú laici, rodičia, krstní a birmovní rodičia? Zapájajú sa snúbenci a ich príbuzní do sobášnej liturgie - ako? Ako je vo farnosti postarané a duchovné potreby chorých a nevládných? Jestvuje prax sviatosťnej návštevy u chorých v ich dome? Vysluhuje sa niekedy aj spoločné

udeľovanie sv. pomazania v kostole? Ako sa uplatňuje solidárnosť veriacich v chorými a čo navrhujete pre jej skvalitnenie? Neodkladajú veriaci sviatosť pomazania len na „poslednú chvíľu“?

7. Božie slovo a homiletická služba: Bývajú vo farnosti homílie aj v pracovných dňoch? Ako ste spokojní s obsahom a formou nedeľných homílií? (pozri 1DS: C/2) Čo najviac očakávate od kázne v nedeľu? Ktoré témy by mali kňazi v homíliách častejšie otvárať a ktoré podľa vás obchádzajú? (pozri 1DS: D/5,6) Je vo vašej farnosti postarané o kvalitné čítanie Božieho slova na liturgii? Máte aj vybraných a vyškolených lektorov? Čítanie Svätého písma v rodinách farnosti je rozšírené alebo je len zriedkavé a výnimočné? Máte doma „Knihu kníh“?

8. Svätenie nedele: Zachováva sa vo farnosti posvätnosť nedele a prikázaných sviatkov? (pozri 1DS: D/1-3) Vidieť niekedy vo farnosti pracovnú aktivitu (na poliach alebo pri stavbách domov a pod.), nákupy a iné znevšvácovania nedele? Ako sa veriaci stavajú k problému služobnej práce v zamestnaniach, ktoré nemajú charakter nepretržitej prevádzky? Pracujú v nedeľu veriaci zo strachu o zamestnanie, alebo prevažuje túžba po väčšom zárobku? Čo navrhujete urobiť na ochranu nedele v našej spoločnosti?

9. Modlitba: Jestvujú vo farnosti modlitbové podujatia v kostole, napr. nedeľné odpoludňajšie pobožnosti? Aká býva účasť veriacich na spoločnej modlitbe posv. ruženca (v októbri) a na májových pobožnostiach? (pozri 1DS: E/2) Modliavajú sa veriaci ruženec pred bohoslužbami? Ako je rozšírená prax spoločnej modlitby v rodinách? (ranná, večerná, k jedlu, k práci...) Ako sa v rodine modliavate? Čo navrhujete urobiť, aby vaša farnosť bola naozaj spoločenstvom modlitby? Koná sa niekedy vo vašej farnosti za účasti veriacich Liturgia hodín, napr. Ranné chvály alebo Vešpery?

10. Sväteniny: Aký postoj majú veriaci k sväteninám - požehnaniam vecí i osôb? Žiadajú o ne a dôverujú ich duchovnému účinku? (pozri 1DS: D/7) Zachovala sa vo farnosti tradícia uchovávaní a používania požehnaných vodí v kresťanských rodinách? Je pohreb vo farnosti udalosťou, ktorá sa týka všetkých, alebo je to už len záležitosťou najbližších príbuzných a známych? Čo by ste navrhli, aby sa pohreb stal naozaj poslednou veľkou nocou kresťana, ktorá sa týka celej farnosti? Navrhnite, ako by sa dala obnoviť úcta a záujem o požehnanie, ktoré Cirkev ponúka počas liturgického roka (požehnanie domov, úrody, sviec, jedál, vozidiel, svätoblažejské požehnanie...).

11. Prejavy ľudovej nábožnosti: Je vo farnosti zakorenená pravá úcta k Panne Márii a ako sa prejavuje? Jestvuje vo farnosti spoločenstvo živého ruženca a ako funguje? Ako by sa tieto spoločenstvá ruženca (ruže) dali zaktivizovať pre dobro celej farnosti? Ako sa vo farnosti pestuje úcta k Najsvätejšiemu Ježišovmu Srdcu? Navrhnite, akoby sa dala obnoviť prax prvých piatkov na oživenie tohto kultu? Boli ste už s rodinou na niektorom pútnickom mieste? Nepodporujú veriaci vašej farnosti šírenie povier?

12. Askéza a pôstna disciplína: V akom stave je askéza v živote veriacich? Je vo farnosti rozšírený alkoholizmus a ktorú vekovú skupinu najviac postihuje? Prejavujú sa náznaky používania drog? Aké opatrenia navrhujete ako prevenciu tohto ohrozenia? Ako hľadajú veriaci na pôstnu disciplínu Cirkvi (pôst na Popelcovú stredú a Veľký piatok, kajúcný skutok v každom piatok, kántrové dni)? Zdôrazňuje sa dobrodenie pôstu a chápu veriaci jeho význam? Navrhnite, ako čeliť konzumnému štýlu života našich čias.

Všetci veriaci farnosti môžu vyjadriť akékoľvek pripomienky, postrehy, názory a návrhy týkajúce sa života farnosti, prípadne celej našej diecézy, v rozsahu tohto tematického okruhu dvoma spôsobmi: priamo členom farskej synodálnej bunky, alebo neanonymným odkazom, ktorý je možné vložiť do schránky v kostole, ktorá je miestnená pri spovednici.

Termín: do 31. marca 07.

Čo sa hovorilo na túto tému pri prvej synode Spišskej diecézy

Eucharistia

1. Kult Prev. Olt. Sviatosti má byť strediskom nášho náboženského života.

2. Každý farár a vôbec rektor ecclesiae nech veľkú pozornosť venuje matérii potrebnej k Eucharistii. (C. 814-17...C, 447. § 13.)

3. K omši sv. pripravíme sa vždy pobožnou modlitbou a po omši svätej za veľké milosti nám dane vrúcne sa poďakujeme (C. 10.) Príprava a poďakovanie kňaza nech slúži za Dobrý príklad veriacim, ako treba ím pristupovať ku sv. oltárnej a jako po prijímaní ďakovať.

4. Tak úcta ku Oltárnej sviatosti ako aj vôbec ku všetkým svätým výkonom požaduje, aby kostolník, miništrantí, zvonár a všetci, ktorí pri bohoslužbách posluhujú, statočne a pobožne sa držali. Každý duchovný nech veľkú pozornosť venuje na dostatočné vyučenie kostolníka a miništrantov, aby služba kostolná nebola ím detskou zábavou, alebo jednoduché zamestnanie za peniaze, ale vždy opravdovou službu, ktorá ich v duševnom živote napred vedie a iným za dobrý príklad slúži.

5. Každý duchovný nech má veľkú starosť o to, aby všetci jeho veriaci k veľkonočnému sv. prijímaniu pristúpili a podľa možnosti nech zistí, kto z farníkov neučinil zadosť tejto svojej povinnosti. (859. § 3.)

6. Duchovný nech neprekáža veriacim pristupovať ku častejšiemu alebo ku každodennému sv. prijímaniu, nech nehovorí, že po jednej sv. spovedi kolko razy dovolí pristúpiť ku sv. prijímaniu; ale nech drží pred očami podmienky, ktoré ustálil bl. m. X. Pius pápež a nech radšej povzbudzuje veriacich, aby častejšie, ba dľa možnosti každodenne prijímali. (C. 863.)

Sviatosti a sviatostný život veriacich

1. Okrem verejného vyloženia Oltárnej Sviatosti môže byť, a to hocikedy, dľa múdreho úsudku duchovného správcu, súkromné vyloženie Prev. Olt. Sviatosti, ktoré sa deje s ciboriumom.

2. Nech duchovní správcovia prísne dbajú na poriadok a mravnú hodnotu každého... „Concursus populi“, na odpustí, púte a prôvody. Nech nedovolia, aby veriaci na týchto, miesto duševného povznesenia, škodu utrpeli na duši, alebo na tele alebo na majetku.

3. Najlepšie by bolo, keby politické obce v deň púte, alebo odpustu nepripustili kupcov na svoj teritorium.

4. Na veľké odpusty má byť vyslaný zvláštny biskupský legát, ktorý dozoruje na učinene opatrenia a na poriadok.

5. Duchovný správca nech zvláštnu pozornosť venuje svojim pútnikom. Pri odchode nech ich napomína a pri návrate nech ich očakáva. Kríž a zástavy nech len takej púti povolí, ktorá má spofahlivých vedúcich a je mravná istota, že kríž a zástavy nebudú posmechu a pohoršeniu vystavené.

6. Nech sprevádza pozornosťou aj rozličných súkromných predmodliacich sa (modleníkov) a nimi predmodlené texty, aby ani spôsobom, ani predmetom neboli na pohoršenie a pomýlenie veriaceho ľudu. Pozornosťou treba sledovať aj rozličné neliturgické zvyky a prípadné povery ľudu, a jemným spôsobom usilovať sa tieto odstrániť.

7. Vo farských chrámoch odpoľudňajšie pobožnosti vykonávať je povinnosťou duchovného správcu.

8. Vo filiálkach popoludňajšie pobožnosti obyčajne sám ľud koná. Duchovný správca nech pozoruje, aby nevnikly rozličné povery a neprístožnosti do tých pobožností.

Božie slovo a homiletická služba

1. V nedeľu i vo sviatok slúži jeden z kňazov raňajšiu tichú sv. Omšu, povie krátku kázeň i neskôršie veľkú kázeň. Iní slúži spievanú sv. Omšu i popoludňajšie bohoslužby. Kňaz, ktorý slúži spievanú sv. Omšu a koná odpoľudňajšie služby božie, má sa venovať od včasného rána spovedelnici a pristupujúcim kajúcnikom.

2. Cyklusové kázne povie v prvom polroku jeden, v druhom polroku druhý kňaz. Predmet kázni majú si ustáliť vopred na začiatku roka aby náhodile nekázali, jeden druhého neopakovali, ale systematicke a zaokrúhlene veriacich vyučovali.

3. V robotné dni sv. Omša má sa konať v prísne určenom čase, a to miestnym okolnostiam a času primerane, nie včas, avšak ani nie neskoro.

4. Treba povzbudzovať ľudí, aby sa i v robotné dni, dľa možnosti zúčastňovali sa na najsv. obeti, a dľa príkazu Pá X. často pristupovali ku stolu Pána. Tomu primerane vyskúma každý duchovný správca, ktorý čas k službám božím bol by najprimeranejší v jeho farnosti, tak, aby čo možno najviac veriacich malo spôsob a príležitosť brať účasť na službách božích.

5. Kostoly, v ktorých sa uschováva Prev. Olt. Sviatosť, dľa možnosti majú byť celý deň otvorené.

6. Treba vynaučovať veriacich, aby navštevovali Prev. Olt. Sviatosť i cez deň. Majú sa uvádzať k tomu najmä školské detky. Výborne účinkuje tu príklad samého kňaza.

Svätenie nedele

1. Nedele a sviatky de praecepto cirkevného roku sú jakoby pevnou kostrou, na ktoré má sa budovať celý verejný náboženský život...

2. Duchovní správcovia nech vynaložia všetky svoje sily, aby nedele a sviatky v živote veriacich znamenali to, čo s nimi Cirkev sv. mieni, totiž: poklonu a slávu Bohu - okríatie a povznesenie človeka na duši.

3. Preto nech vytrvale pobádajú svojich veriacich, aby sa v nedeľu a vo sviatky čím nábožnejšie

zúčastnili služieb božích t. j. kázne a sv. omše; pristupovali ku sv. sviatostiam a zdržiavali sa sviatočným chvítam nezodpovedných zábav.

4. Pravidlom nech bude, že v nedeľu a vo sviatok sviatočné služby božie t. j. kázeň a veľká spievaná sv. omša sa začínajú o 10-ej hodine. V ktorom kostole sú dve, alebo viaceré úradné sv. omše, v tom druhá úradná sv. omša má byť o 8. hodine.

5. V nedeľu a vo sviatok pri každej úradnej sv. omši ráno o 8. hod. po evanjeliu prečíta sa denné Evanjelium a má byť krátka, asi 10 minút trvajúca homília od oltára.

6. Pravidelný poriadok sviatočných služieb božích je: Najprv je kázeň, ktorá má asi 1/2 hodiny trvať. V nedeľu po kázni dľa okolností predmodlí sa viera, nádej a láska. Nech sa zavedie kratšia formula. Veľmi sa odporúča, aby vzbudenie viery, nádeje a lásky sami veriaci spoločne na hlas razom odriekali.

7. Pokropenie ľudu je záväzným v nedeľu iba v katedrálach chrámoch pred konventuálkou (S. R. C. 4051.) Avšak chválibným je aj v iných kostoloch. Preto farské chrámy nech zavedú obrad pokropenia. Potom nasleduje spievaná sv. Omša...

Modlitba a liturgia hodín

1. Nech sa starajú, aby veriaci popri súkromnej pobožnosti boli vychovávaní i na spoločné liturgické pobožnosti (Sv. Omša, Obrady, Ruženec, Adorácia, Litánie).

2. Synoda snažne si praje, aby prvopiatkové pobožnosti boli v každej farnosti uvedené. Ohľadom májových a októbrových večerných pobožností však dôrazne prikazuje, aby v každej farnosti, ak by nebolo možno každý deň, aspoň niekoľko ráz cez týždeň sa konali.

Sväteniny a prejavy ľudovej zbožnosti.

1. Na sviatky a nedele popoludní v príhodnom čase, majú byť odpoľudňajšie pobožnosti. Keďže na tieto nielo zvláštnych rubrických predpisov, nech sa po starom zvyku vykonávajú: na sviatky de praecepto nešpory, v ostatné nedele a sviatky litánie. Oba majú sa spievať rečou ľudu.

2. Vo filiálkach popoludňajšie pobožnosti obyčajne sám ľud koná. Duchovný správca nech pozoruje, aby nevnikly rozličné povery a neprístožnosti do tých pobožností.

Askéza a pôstna disciplína

1. Aby veriaci učenie cirkevi svätej v tejto sviatosti čím dokonalejšie poznali potrebu jej cítili a čím častejšie sa spovedali, nech každý duchovný častejšie káže o sv. pokánia, zvlášť ale nech káže v dobe pôstnej, aby veriaci dobre porozumeli a poznali čo je najpotrebnejšia podmienka k dobrému prijatiu tejto sviatosti. (ľútosť, úprimnosť.)

2. Každý duchovný nech sa veľmi stará o spoveda detí, aby sa tiež naučili správny spôsob spovedania sa a aby si spovedň na celý svoj život zamilovali.

MEDITÁCIA

Ducha Svätého oprávnené nazývame Posvätitelom, lebo jemu pripisujeme dielo prinávratenia Božej podoby človekovi a jeho stále dokonalejšieho posväcovania. Duch Svätý je Posvätitel, lebo nás posväčuje svojou milosťou. Očisťuje človeka z poškrvny hriechom a prázdnotu duše naplní svojou prítomnosťou, t.j. Božím dobrom a Božou svätosťou.

Duch Svätý nás posväčuje mnohotvárnymi dotykmi Božej lásky pri počúvaní Božieho slova, pri modlitbe, pri slávení bohoslužieb, ale najmä prostredníctvom sviatostí. Sviatosti používa Duch Svätý ako hlavné nástroje nášho posvätenia. Cez ne, najmä cez Najsvätejšiu Eucharistiu, nám vlieva do srdca Božiu milosť, ktorou sa stávame svätými. Túto milosť nazývame aj milosť posväčujúca, lebo ňou dostávame do duše Boží život a máme spoločenstvo s Najsvätejšou Trojicou. „Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali.“ (Rim 5,5)

Podstatou svätosti je láska. Ona tvorí obsah

kresťanskej dokonalosti. Kde je pravá láska, tam je svätosť, kde jej niet, tam niet ani svätosti. Svätosť nášho života spočíva v tom, že vdychujeme lásku k Bohu a ku všetkým ľuďom do všetkého nášho konania.

Svätý Pavol apoštol v známom hymne na lásku ohlásil prvenstvo lásky nad všetkým ľudským konaním. Jednoznačne vyhlasuje lásku za hlavné kritérium ľudskej dokonalosti a svedectvo svätosti života.

„Keby som hovoril ľudskými jazykmi aj anjelskými, a lásky by som nemal, bol by som ako cvendžiaci kov a zuniaci cimbal.

A keby som mal dar prorocstva a poznal všetky tajomstvá a všetku vedu a keby som mal takú silnú vieru, že by som vrchy prenášal, a lásky by som nemal, ničím by som nebol.

A keby som rozdal celý svoj majetok ako almužnu a keby som obetoval svoje telo, aby som bol slávny, a lásky by som nemal, nič by mi to neosožilo.

Láska je trezlivá, láska je dobrotivá; nezávidí, nevypína sa, nevystatuje sa, nie je nehanebná, nie je sebecká, nerozčúfuje sa, nemyslí na zlé, neteší sa z nepravosti, ale raduje sa z pravdy. Všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa, všetko vydrží. Láska nikdy nezanikne.“ (1Kor 13,1-8)

V diele posvätenia Duchom Svätým človek nie je iba pasívnym prijímateľom Božieho daru svätosti, ale aktívnym spolupracovníkom. O svätosť sa každý z nás musí pričínať otváraním svojej slobody pôsobeniu Ducha Svätého a prijímaniu jeho darov. Treba však povedať, že človek sa dobrým a svätým nemôže stať sám od seba a iba vlastným úsilím. To hlavné a rozhodujúce na zošlachtení a posvätení človeka je pôsobenie Božieho Ducha. On je ten, kto dáva prvý impulz... „My milujeme, lebo On nás miloval prvý“ (porov.: 1Jn 4, 19) Osobná svätosť kresťana je ovocím spolupráce s Duchom Svätým. Pekne to vyjadruje verš turčenej sekvencie: „Kde ty Bože neprídeš, v človeku len prázdno zrieš, škodu spolu s nečnosťou...“

Rímskokatolícka cirkev farnosť Švošov

tel.: 044 43 916 04

gsm: 0918 722 002

www.svosov.sk/farnosť

email: svosov@fara.sk